

הדר-מלכות ביוסי-ההולדת

הפרט הכי חשוב, בחגיגת יום-ההולדת של פוקה הירש, שבוע שעבר, היתה אווירת הודו והדר-מלכות ששררה שם. תשאלו מה לפוקה, נער השעשועים הנצחי, ולהדר וכו' ? אם כן, האמת היא שהוא דווקא לא אשם בזה באופן פרסונלי. האי-שמה האמיתית היא ידידתו, הנסיכה האי-טלקיה פניצפסה ג'ויבאנה פיאנטי-מלי, שהגיעה במיוחד מאיטליה לכבוד יום-ההולדת.

למעשה, האמת האמיתית היא שאפילו פניצפסה לא אשמה כל-יך, האשמים האמיתיים היו האורחים והאורחות הישראליים, שנוכחותם של נסיכה אמיתית, כחולת דם ועטופת שימלה סינית אורגינלית, תוצרת פאריס, הפיחה בהם יראת-כבוד עד כדי כך, שלא היה חסר הרבה שהם יקצפו לדום. בין הישראלים שהשתתפו בחגיגה, שי התקיימה במעונו הצפון-תל-אביבי של פוקה — להבדיל, כידוע, מהווילה שלו ב-סיקריה — יכולתם לראות את נשות ה-חברה מלכה רזוננטיבין, דיצה חכם, סונרה אברמוביץ, אופנאית-הצמרת לולה בר, ובעלת הפאב פרדריקה סגל, שגראתה שלמה לגמרי, פחות או יותר, אחרי ההרפתקאות מסמרות השיעור שלה עם חברות בריונים בחצות יום שלישו שעבר — בדיוק כשחזרה מחגיגת ברי-מיצוה משפחתית שקטה, שמות אחרים היו הצייר ראובן רובין ואשתו אסתר.

חידוש מעניין בחברה זו היתה אורה בחרב, מזכירתו של המיליונר מרדכי מאיר, בין הלאי-ישראלים, או הכמעטי-ישראלים

כמה יכול כבר בן-אדם להתעלל בחב' ריו? אין גבול לאכזריות? זה שיו"ם פולני היה מנקה, כל השנים, את העיניים לכל החבר'ה עם היפהפיות שהיה שולף, האל הגדול יודע מהיכן, כל פעם שהיה מגיע לביקור בארץ — ניוא. לזה כבר התרגלו קצת הסובלים, הנאלצים ל-הסתפק בסחורה המקומית, ולשמוע ממנו

האוסטרלית שי הפולני

איך תפס כל חתיכה תורנית בפניה אחרת של התבל הנרחב. אבל מה שהוא עשה השבוע עובר כל גבול. למה שהוא עשה השבוע, קוראים בליני דה טאוובטמה, וגם אם אינכם מוכנים להאמין לירוס שהיא היתה מיס אוסטרלית, אינכם יכולים שלא לתמוה למה בעצם היא לא היתה מיס אוסטרלית. יש לה הפרצוף המשגע ביותר, אם לא באוסטרליה, אז בישראל, עד להודעה חדשה. אבל לאחר השוק הראשון, אתה מנסה

במסיבה, היו השגרירים האמריקאי, הצרי-פתי, השווייצרי והאיטלקי. זה הכל. וכל האנשים היפים האלה עמדו מסביב, שוחחו בניחותא זה עם זה, על דא ועל הא, ואפילו הא-הא-הא. כשהם מתכבדים בתפ-ריט המשפחתי הצנוע, שכלל קוויאר, כבד-אוו, שישליק, סטייק, ושמפניה צרפתית כמובן.

הדירה היתה מוצפת בשלושים סלים מלאים שחלבים, ופוקה, עטוף זקט סיני מקסים שהשתלב להפליא בשימלה של הנסיכה, חתם את הערב — שלא כלל ריקודים, או אפילו סתם מוסיקה — בבי-תור העוגה הענקית, כשהוא שר, בחדוה, יום הולדת שמח. אמן. שנוכה כולנו לשנה הבאה.

מסלול

האורגיות

זוכרים את נו, מה שמה, שחקנית הקולנוע הישראלית ההיא, שהתפרסמה בכמה סרטים, רובם חו"ליים?

זוכרים? יופי. אם כן, החדשות האחרונות עליה הגיעו אלי זה עתה מפאריס. מסתבר שהיא נחה שם, לפני נסיעתה בסוף החודש למדינה אחרת, בי-ישבת אחרת.

ואיך שהיא נחה שם — ממש ללקק שפתיים: אומרים שאפילו בין החבר'ה מביני העיניים בעיר האורות, עשו להן ה-אורגיות שלה שם — בעיקר, בגלל גילם הצעיר של המשתתפים.

ועזרה כנגדה, מדווחים לי ישראל ממקום האירוע, ידידתה הטובה, ישראלית מסויימת גם היא, העומדת על סף גיר-רושיה.

מי מוכן

לעזור

לשרה הקטנה?

עד היום חשבתם כולכם שהרוזנת כריסטינה פאולוצי איננה אלא, עם כל הזוהר האופף אותה, נערת שעשו-עים ריקנית, אחת מחוג הסילון המבז-בזת ימייה ולילותיה ללא טעם. מסתבר אם כן שיש הפתעות בחיים.

ההפתעה האחרונה היא שרה, יפה-פיה אמריקאית בת עשר.

כשהצרות נופלות, הן נופלות בערי-מות. כאילו לא מספיק היה ששרה, בת יחידה להוריה, חולה בסרטן העצמות,

שרה

אז לפני שלושה חודשים נהרג אביה ב-תאונת דרכים, ואמה נותרה בודדה, חסרת פרנסה, כשהיא איננה זכאית לפי-צויים.

כדי לתת לשרה הקטנה את הטיפול הדרוש להצלת — או הארכת-חיייה — יש צורך דחוף בעשרת אלפים דולר. סכום זה, יצאה הרוזנת לגייס. היא פנתה לכל מכריה — ובהתחשב בחוג המכרים שיש לה, בלי עין הרע — אני מניחה שהיא לא תתקשה במשימה.

מה שלא צריך להפריע לכם לתרום את חלקכם, אם בא לכם.

בלינרה

הוא עזב את הארץ לפני 14 שנה, לאחר שהתגלה כאן על-ידי אד סולייבן הנודע. גם לפני שהוא עזב את הארץ, הוא לא היה מהליוניקים: אחד הרומנים הידועים שלו היה עם לילי, הנערה מסיבוב בילו.

אבל מאז שהוא הגיע לארצות-הברית, הוא נהיה באמת מיק-צועני. גם על הבמה, וגם בממלכת הפיתקאות. קול הבס שלו הטרף את דעת האמריקאיות, שהמטירו עליו פתקאות ומיספרים. "מה זה מיספרים?" נזכר יואל. "הגעתי למצב שהיו ימים שהייתי מבלה עם שש נשים ביום."

הוא התאווש מהנירוואנה כאשר יום אחד, לאחר ההופעה, ניגשה אליו אשה יפהפיה, לחצה את ידו, ואמרה לו: "את, כמה שהיית נפלא." יואל, עייף מחוסר שינה כרוני, ענה אוטומטית: "אצלי או אצלך?" בתשובה, קיבל את סירת הלחי של חייו. הסטירה החזירה אותו קצת לחושי. "השתגעתי? זאת היתה אשה נורא מפורסמת. פגעת בה בצורה נוראה," התרגש מנהל המועדון שבו הופיע. "היא באמת רצתה רק לברך אותך."

"או איך יכולתי לדעת?" תמה יואל הנבוך. בכל אופן, אז הוא הפסיק להיות נער (פתקאות) טלפון. הוא לקח את עצמו בידיים, והתחיל לזרוק את הפתקאות לסל. עד שנתקל בגיויס, אנציקלופדיה מהלכת בנושא ג'אז ומר-סיקה בכלל. האהבה נדלקה, ויומיים לפני החתונה עשה יואל מדורת-ענק, שרף בה את כל הפתקאות, ובא לשבת קצת בארץ. אבל איפה נותנים לבן-אדם לשבת במנוחה בארץ הזו? השבוע, במנדוים, ניגשה אליו אחת האורחות — גברת לא צעיר-רה, אבל כן יפה, וכן עשירה, ולחצה את ידו בהתלהבות. וכשעזבה אותו, נותר, כמובן, פתק עם מיספר טלפון. וזה שנאמר, אדם בעקבות גורלו.

אלוף הפיתקאות

כשזה קרה לו בפעם הראשונה, הוא היה די נבוך: האשה המבוגרת, הלבושה הדר, ניגשה אליו, לאחר ההופעה, בחברת בעלה. השניים הודו לו בהתלהבות על הופעתו המלהיבה, והאשה לחצה את ידו בתרגשות. אגב כך, השאירה בתוך ידו פתק קטן. בעלה לא הרגיש בכלום.

בפתק, הסתבר, היה מיספר הטלפון של הגברת. מיספר הוביל למיספר, הוביל למיספר, הוביל למיספר — עד שהוא למד שכך מביעות נשות החברה הגבוהה בארצות-הברית את הערצתן האמנים.

הוא כלל לא נראה כמו שובר הלבבות הישראלי הממוצע. הוא נראה הרבה יותר מזה. יש לו זוג עיניים ירוקות, זקנקן ושפמפם עשויים במיוחד לדבר, ועשר אצבעות המפיקות קסם ממנועני הפסנתר. כיום, בן 35, הוא כבר היה נשוי במשך שמונה שנים, ויש לו שני ילדים.

שמו האמיתי הוא יצחק וייסקר, והוא ממש בן-דודם של השוערים המפורסמים ממלבס. אבל זה אצלו לא פירמה. שמו האמנותי, יואל שר, מדבר הרבה יותר — אל מי שצריך לדבר. כמו, למשל, אל ליבן של החתיכות בפיאנו-בר, במנדוים, שם הוא פורט על הפסנתר כיום.

לא שהוא מחפש עכשיו את הלבבות האלה. מאז שתפס את ג'ויס, הוא מסתפק בלבב אחד בלבד. אבל אל תשאלו מה שקרה לו עד שהוא מצא את הלבב האחד הזה.

יואל וגיויס